

[Udenrigsministeren.]

ikke blive tale om andet end et slag i luften. Regeringen føler sig overbevist om, at en sådan demonstrationspolitik ikke blot ville være uden virkning, men dertil meget vel ville kunne anrette alvorlig skade for det humanitære hjælpearbejde.

Jeg kan også nævne, at selv de afrikanske landes egen organisation, Organisationen for afrikansk Enhed, OAU, endnu ikke har kunnet tilvejebringe en løsning på konflikten. Heller ikke den netop afsluttede Commonwealthkonference i London synes at have resultater at opvise i så henseende. Når det ikke er muligt for de lande, der er sammensluttet i disse organisationer, og som vel må siges at have et særligt ansvar for udviklingen i området, for tiden at bringe konflikten ud af sit dødvande, er der ikke større sandsynlighed for, at helt udenforstående lande kan opnå resultater i så henseende. Regeringen vil derfor fortsætte med at lægge hovedvægten på den humanitære side af sagen som det område, hvor vi har mulighed for at udrette noget reelt.

Forslagsstillerne har alene foreslået at rejse sagen i FN's sikkerhedsråd. Regeringen må af de nævnte grunde afvise denne tanke, som forholdene er i øjeblikket. Men det betyder ikke, at vi skal ligge på den lade side. Danmark og de andre nordiske lande har igen og igen gjort de stridende parter bekendt med vore synspunkter; senest skete det i forbindelse med de nordiske statsministres møde i Stockholm den 18. og 19. d. m., hvor der blev fremsat en fælles udtalelse, der bl. a. opfordrer konfliktens parter til at acceptere våbenhvile og genoptage forhandlinger, ligesom der peges på den betydning for hjælpearbejdet, som oprettelsen af en landkorridor vil få. Samtidig erklærer de nordiske lande sig beredt til i sidstnævnte forbindelse at optræde som formidlere, såfremt parterne finder det hensigtsmæssigt.

Med hensyn til det sidste punkt i det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning vedrørende våbenleverancer til Grækenland og Portugal gælder det samme som med hensyn til de andre punkter i forslaget. Der er ingen uenighed imellem regeringen og forslagsstillerne om bedømmelsen af de udenrigspolitiske spørgsmål,

det drejer sig om her. I overensstemmelse med gentagne FN-resolutioner tager vi fra dansk side afstand fra eksport til Portugal af våben, der kan anvendes i dette lands oversøiske besiddelser, og i konsekvens af hele vor grundindstilling til situationen i Grækenland tager vi afstand fra ethvert skridt, der kan styrke det nuværende regime i Athen — et synspunkt, som vi også har haft lejlighed til at fremføre over for USA.

For Danmarks vedkommende er forholdet som bekendt det, at der ikke gives tilladelse til eksport af våben eller andet krigsmateriel til de nævnte lande. Beslutningen om at indføre stop for våbeneksport til Portugal blev taget allerede i 1961; i forholdet til Grækenland har udgangspunktet naturligvis været militærkuppet i april 1967. Det er ikke regeringens hensigt at ophæve disse restriktioner, så længe de forhold, der har givet anledning til deres indførelse, fortsat består. Lad mig endelig for en fuldstændigheds skyld tilføje, at Danmark naturligvis ikke bidrager til programmer for militær bistand til Grækenland og Portugal.

Hvad særlig de amerikanske våbenleverancer til Grækenland angår, har man fra amerikansk side gjort det klart, at man betragter disse leverancer som et rent to-sidet amerikansk-græsk anliggende, der er NATO uvedkommende.

De danske synspunkter vedrørende situationen i Grækenland og i Portugal med hensyn til Portugals oversøiske politik er velkendte, velkendte for andre NATO-lande, og de er på dagsordenen henholdsvis i Europarådet og i FN. Danmark bør ikke inden for internationale organisationer, som vi er medlem af, tage initiativer til udenrigspolitiske aktioner, hvis vi på forhånd må bedømme de praktiske politiske muligheder derhen, at aktionen blot vil være et slag i luften, og at den snarere vil forringe end forbedre udsigterne for fremskridt.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger om det foreliggende forslag. Under en eventuelt kommende udvalgsbehandling står jeg naturligvis til rådighed, såfremt en yderligere uddybning af regeringens synspunkter ønskes.

Ordføreren for forslagsstillerne (J. O. Krag): Jeg skal tillade mig at foretage en kort gennemgang af de fem punkter, der er